

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 322/2019
04.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 113/2018 од 18.10.2018. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 30/19 од 23.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 113/2018 од 18.10.2018. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 30/19 од 23.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 113/2018 од 18.10.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, уколико окривљени новчану казну не плати у одређеном року, исту извршити тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени је обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 10.000,00 динара и да солидарно плати приватним тужиоцима ББ, ВВ и ГГ на име трошкова кривичног поступка износ од 168.460,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Приватни тужиоци су обавезани да солидарно плате суду на име таксе на одлуку износ од 980,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. У смислу члана 258. став 4. ЗКП, приватни тужиоци су ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 30/19 од 23.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Ђорђевић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело и одлучити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџета.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаном правноснажном пресудом повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног са образложењем да према законском тексту члана 170. став 1. КЗ, кривично дело увреда може бити учињено само према једном тачно одређеном лицу, због чега је немогуће да окривљени буде осуђен за једно кривично дело увреда извршено према више лица, а што је у конкретном случају учињено, уместо да окривљени буде ослобођен од оптужбе, јер је дело које му се оптужбом ставља на терет није кривично дело.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Имајући у виду да је захтев поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је неосновано истицана у поступку по редовном правном леку, овај суд прихвата разлоге које је дао другостепени суд у трећем ставу на страни 3 образложења своје пресуде и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић